

գին քանակությունը: Չարսանքունքի մասին պիտի չըլլայ ընդ թե՛ աշխարհի բոլոր մարդեր անասուններուն արևունը բառական չէ քաղցու մէկ անձի կեանքին մէջ գործուած մեղքերը: Այո, այնչափ մեծ է մարդկային ազգին մեղաց համագումարը, որ ոչ անասնոց, ոչ մարդոց եւ ոչ բոկ հրեշտակաց զոհուելովը կարելի էր գասն բառնալ: Միայն Աստուածորդուն արեւնը կը բաւէր — եւ աւելի քան կը բաւէր — այդ արդիւնքը յառաջ բերելու: Անոր արեւան ազգուութիւնը եւ գորութիւնը, թէեւ անհրաժեշտ մէկ մեղաւորի համար, բառական էր ամբողջ աշխարհի մեղքը քաղելու: Քրիստոսի պատարագին ամենաբառականութիւնը յաճախ նմանցուած է արեգակին լոյսին: Անիկա իր լոյսը կուտայ անհատին ինչպէս նաեւ ընկերութեան: անհրաժեշտ ու կենսական է մի անձի, ինչպէս նաեւ բառական է համայնքին: Մէկ մարդէ կը լինէ Առաքելը, մեղքը աշխարհ մաս, եւ աւելին զիստ արարածուեցաւ: այսպէս ալ Աստուծոյ շնորհաց պարգեւը, որ Յիսուս Քրիստոսի արեւմտքը եղաւ, շատերուն վրայ աւելցաւ: Առջի անհատները իւրաքանչիւր մեղքի համար գոհ մը կը մատուցէր. բայց Քրիստոս մէկ անգամ պատարագ եղաւ շատերուն մեղքերը վերցնելու համար: Տէրը երբ իր Սուրբ Ընթրիքը հաստատեց, գաւաթը առնելով՝ բառ եւ արեգակնային լոյսը: «Ամենք ալ խմեցէք ասկէ, ինչու որ արեգակ է իմ արեւնս նոր ուխտի որ շատերուն համար կը թափուի մեղաց թողուլէան համար: Թովհաննէս տառքեալ ալ բացորոշ կերպով կըսէ. «Եւ անիկա մեր մեղքերուն քաղցութիւնն է, եւ չէ թէ միշտակ մերիններուն» հապա բոլոր աշխարհին ալ »:

Ի Ա Պ Ա Ղ Ի Մ Ը Շ ՈՒ Ի Ը Ը

Ստորե կը հրատարակենք համակրելի բանաստեղծ Տիար Վահան Մալեղեանի այն խորունկ ու սրտայայտ օտանաւորը, իր սղաւցեալ քրոջ Տիկին Սաթիւնիկ Մարտիանի մահուան առթիւ գրուած, որ կարգացուցաւ կերպով որ, հանգուցեալին դադարին վրայ:

Կը մեռնին մաքուր հոգիներն արգար թի
Կը մեռնին կեանքին մէջն իսկ խաբուսիկ,
Երազելով միշտ տեսչի անկատար,
Մոռնալ ու գիշեր ժամերն վաղանցիկ:
Վաղանցիկ կեանքին ցաւով տոգորուն,
Յուրս գաղափարէն յաւէտ սարսափին,
Հոգիներն՝ անդին, խորն երազներուն,
Կը նային հեռուն, սուտ կեանքէն անդին:
Օ՛հ, կը մեռնին միշտ, տակաւ՝ ամէն օր,
Ազնիւ հոգիներն խեղալով արբշիւ,
Տառապողները ըզգացմունքին խոր՝
Կ'ապրին մահուան մէջ յազմունքներն անկիրո:
Հեռուն կը նային, խորն անուրջներուն,
Քու հըրեշտակի աչքերդ՝ ալ եւս փակ,
Յուստունի գոյն աչքերդ ցընորուն,
Յու աչքերդ, ո՛վ թոյրս, կը նային՝ անյա՛գ:
Ունայնութեան ծոցն ինկող զոյգ գոհար,
Աչքերդ պաշտուած՝ անոնց որ կ'ապրին
Հոգիներուն մէջ պիտի նային յար,
Նայուածքը մահու, սին, եւ խոր, եւ լոյն:

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

(17)

ԳՈՋԱԲԱՇԻՆԵՐԸ
(ՎԱՍՊՈՒՐԱԿԱՆԻ ԿԵԱՆՔԻՑ)

(Շարունակութիւն նախորդ քունէն)

Քուրդի անգուլ աշխատութիւններով այս յարմարագոյն եկեղեցականին պաշտօնունկ արին, որին յաջորդեց զարմալ թաղոս վարդապետը: Որովհետեւ վերջինս Աղուանեանից տան հաց-թուփին եղել էր իւր աշխարհական ժամանակին, Քուրդի ասոււ էր. « Անա այսպէս մարդու հէ-բը... ազնի կը հանեն, մշակին տեղը կը գը-նեն »: որից ժողովուրդն էլ օրինակ առնելով՝ ասոււ էր, « աղէն հանցին » մշակին զրին »: Ինչպէ՞ որ այնքան պաշտպանութիւն եւ շահեր տեսել էր Աղուանեան վարդապետից, այլ եւս իւր յարաբերութիւնները զարդնուց նրա-նից: մինչեւ անգամ իւր տան սեմին ներս ոտք գնելն արգիւնց վարդապետի համար: Ամէն անգամ, երբ առաջնորդական խնդիրը յուզվում էր վանում. Պատրիարքարանը

Ան, յամառ, ու դառն, հոգիներուն մէջ Սեւ առն մը կ'ըլլայ, եւ մահուան սարսուռ կը սըրսկէ յոյսերն ի վար դիւրաշէջ: Մահու երգ՝ նայուածքը մեռելի թափուր: Կը մեռնին մաքուր հոգիներն, աւա՛ղ: Եւ շատեց զուգ ալ կը մեռնէր, հէ՛զ կին: Քանզի մարտիրոս հոգիները վաղ՝ Ըզգալ գիտնալուն համար՝ կը մեռնին... »

ՊԱՆՅՈՒՆՈՒԹՅՈՒՆԸ

Չմտաւարճութեամբ յիշատակը ախտադրուած արտի մէ՛:

Գերահասնաճար մտքի ու գեղեցիկ նը-կարագրի ծնունդը եղող և մարդկութեան կտակուող բարոյական յիշատակները յաւելուող կտակուողութեան հանգամանքն ունին, և ամբողջ ու յստակ մտքի մը յիշատակաւորանին նուիրական էջերուն մէջ ընտրելա-գոյն տեղը կը գրուեն միշտ:

Պահքը եթէ իր հանգամանքովն ոչ յաւիտենական, բայց յաւէտ նուիրական է անոնց համար՝ որոնք ներկայ կեանքի յորձանուտ ու մեղսամած պատմութեան գեղարին ուսումնասիրութիւնն ընելու առիթն ունեցած են: Հուշուար այնպիսի գունդին վրայ անհունն երազող և զայն իրապէս չվայելող մարդուն կեանքին մեղապարտ ընթացքը հարթու-ղինքու վրայ չպիտի կրնար կատարուել երբէք: Սկիզբէն մինչև հիմայ, դարերու շրջանը կենդանաւորող այս ինկած կեանք-քին բուն նպատակը՝ նոյն կեանքին յաւեր-ժական գոյութիւնը վաւերացնող պայման-ներուն խորհրդաւոր ծրագրին ուսումնա-սիրել ու լուսաբանել եղած է: Կեանքը ամբի պայմաններով դժուրակ պայքար մ'է, և մարդը, ինք, մարտավայրը: Սահարայի կիզիչ արևը, Հնդկաստանի ճախճախուտ-ները, Չուրիցիի անկողն ու անտառաւտ բարձունքներն ու անյատակ փոսերը, Սի-պերիոյ ու Ալաքայի յաւիտենական սառնա-բանները, և Խաղաղական կլլուլ ալիքներն ամենի չեն հանգեկեր այնքան մարդուն երկրտ միտքը, որքան խանձող, յուր, հպարտ, ցած ու մաղող զգացումներն ա-նոր սե սրտին որոց իրական բարեկորդու-մը հիմնական ու ըստյական գործադրելի սկզբունքներու կը կարծուի:

Պահքը կեանքի անժխտելի պահանջ-մանց իրապէս փորձառու ախտախնդրուն մէկ օգտակար հաստատութիւնն է, և մեծ Պահքը՝ գլուխ գործոցը՝ ի հնուց հաս-տատուած այս մարմնաբան պատմութիւնը ոչ միայն կրօնական այլ և աւաղակա-հական է միանգամայն: Պահեցողութեան վարժ արար ու թուրք գիտնալները պա-շարտաւորու ատեն իրենց տոկուն ու ա-նընկճելի յատկութիւններով երևուածպէս

բրիտոնեայ, բայց քրիստոնէութեան բա-կըրունքներուն հաւատարիմ չլանող նը-չանաւոր զօրավարներուն հիացում պատ-ճառած են: Տարւոյ ամբողջ օրերուն մէջ մեր մարտական գործարանները չարաչար կը յոգնին յիմար կերակուրներու պատճա-ռաւ, և կամ յաճախ գեղարարմարս կե-րակուրներու առատ կամ նուազ կիրառ-մամբը, որոց հանդիսաւոր ժամանակը մարդ-կային անճոռնի խեղկատակութիւններով նուիրագործուած ձմեռ եղանակն է: Իր-նութիւնը վերանորոգող եղանակը, գա-րուէր, նաև մարդկային կազմութեան կազ-գուրման ու վերածնունդ նպատող յար-մարագոյն ժամանակն ըլլալով, պահեցու-ղական ընթացքի մը հաստատուող շատ խոհական է տարւոյ այդ շրջանին սկիզբ-ները, որպէս զի մարմնայն անդառական գործարանները քիչ մը ատեն գազար առ-նելով՝ իրենց հին սպառելի կենսական ու-ժերը խնայուին, և այսպէս շուտ ու դիւ-րաւ արտաքսուին ընդհանուր յորինու-ծին մէջ կուտակուող թունաւոր դիրտերը: Պահեցողութիւնը գրիթէ ամէն վիճակի և կազմութեան կը պարտաւորուի, ճոխակերե-րուն ու տկուղներուն համար շատ օգտա-կար միջոց մ'է: Պահքի տեղութիւնը հա-մեմատական ըլլալու է կազմութեան, կլիմային ու տարուի եղանակին հետ. ինչու որ անկապտակ ու աննկատ արարքի մը հետեւանք երբէք գովելի չկրնար ըլլալ: Կուսակցական մտւութիւններու շա-ճաղանցութիւնները պահեցողութեանը ճըն-շուած են անցելոյն մէջ: Հին իմաստասեր-ներուն հոգեպնդ մարդարներուն, ա-ռաքելներուն ու առաքելի քրիստոնեա-ներուն նուիրական պարտականութիւններէն մին եղած է պահեցողութիւնը, և անոնք իրենց վսեմ արտագրութիւնները այդ նը-սեմ պահերուն մէջ ևեթ ի գլուխ հանա-ծն: Փասթէօն, Քոյս և Էտիսն իրենց գիտական հետազոտութեանց ատեն օրերով անօթի մնալ նախամեծար համարած են: Ո՛վ չգիտեր թէ Գուրեանին ամենէն գեղե-ցիկ գրուածները անոր նօթի ժամերուն մէջ յղացուած են: Հին կտակարանի հե-ղինակներուն երէցը. երկնային Մարդուն նոյն ժամանակին յարմար երկրաւոր նա-խատիպը, Մովսէս, քառասուն օր պահք ընելով միայն կրցաւ ձեռք անցունել կեանքը օրինաւորապէս կառավարելու հա-մար ծրագրուած աստուածային օրէնքին սրբազան տախտակները: Անոնց վրայ նը-կարագրը արկուցնող, աստուածայնող պատուէրները արձանագրուած էին, զորս աստիճանաբար թէ մտքին և թէ սրտին մէջ գործելու էր բարձրագոյն մակար-դակի մը վրայ բարոյապէս, վեհանմանօրէն ապրելու կոչուող մարդը: Եւ, վերջապէս,

րութիւններից եւ Պոզոսաններից մինն էր: Քոյոյ վարժապետը ստատիկ արեւը էր. տար վիճարանութեանում իւր սիրեցեալ կուսակցու-տան արեւը կ'երէ հայրենց, ուր ներկայ էր եւ օսկանի համարող կ'երէ: Ա. Ո. հետեւեալ ա-ռաւօտ թողուց Պոզոսեան կուսակցութիւնը եւ Ապոլոնեան լինելը հոգեկեց իրեն և իւրային-ներին: միանգամայն խառն բողոքելով ազ-գային իշխանութեան ատենում: Քոյոյը դա-տաստանի կանչուցեց: Գատալճիսն արգէն արբ-ուել էր նորս պաշտօնակութեան: մտում էր միայն պախարականաց եւ յանդիմանութեան զուգով պատժել նրան ժողովականների ներկա-յութեան: Քոյոյը լուս էր, երբէք չպատաս-խանեց իւր հասցէին տրուած նախատախից խօս-քերուն: Եպիսկոպոսը՝ որպէս նախագահ ազգա-յին վարչութեան հարցուց: — Վարժապետ, մի առարկութիւն, ար-դարացի մի փաստ ունին հանդէպ այս վճիռ-ների: Քոյոյը ծիծաղեց. իւր սովորական « քահ-քահ » ու՛ր: — Անպատկառ, ծիծաղում էլ ես, գոռաց Ա. Ո. աղէն: Այն ժամանակ Քոյոյը շեշտակի մի հայեաց զցեց Ա. Ո. աղի վրայ՝ սակելով: — Բոտ լա՛մ. ա՛մ խելով իւրեք... զու-չէ՛ր որ սովորեցնում էր ինձ հայրենու կը-րովմուն, կըլըուս եւ բո՛ւր Ապոլոնեանների, հոգիք ի՛ս՝ դուրս չեկա՛ւ. լեզուս սովորեց

Թիսուս, ազնիւ նկարագրի ազնուագոյն ծնունդը, Աստուծոյ բանաւոր ու հոգեւոր օրինաց կենդանի իրականութիւնը, քա-ռասուն օր պահեցողութեամբ ևեթ կրցաւ սանձել իր մարդկային բուռն կրքերը, որոնք, իր փորձութեան ժամերուն մէջ, գրգռող պարարտ կերակուրներու ազդե-ցութեամբ, կրնային գլել անցնել հոգե-կանը: Ա՛հ, որքան գեղազգ պիտի ըլլար այն ատեն մարդը, եթէ իտեալ մարդը, հոգեւորը, կուռոյ դաշտին մէջ պարտուէր ինկած մարդին, մարմնաւորին:

Սակայն տարակոյս չունիմ թէ ոմանք ծիծաղելի պիտի գտնեն բոլոր այս մըտա-ծուցները, քանի որ ժամանակն մը ի վեր կեանքի գոյութիւնն իսկ ծաղրելի ըլլալ սկսած է: Ի՛նչ յուսեփոխութիւն Աստուած իմ: Քիչեր կարեւորութիւն կ'ընծայեն պահ-քին, և այս պարբերական խստամբերու-թիւնը գործնական չեն գտնար արդի բոլոր սիվիլիզաց գլուխները, մինչև որ սիվիլիս ըլլան կամ տարբեր պատերով վարակին, և բժշկին հրամանով ենթակուին բուն ծովապահութեան: Ոմանք կ'առարկեն թէ մարդիկ ակարացած են, կեանքը կարճացած է հիմայ, և հետեւաբար պահեցողական այդ վաղեմի սովորութիւնները արամաբա-նական ըլլալէ շատ հեռու են: Արդարեւ մարդու կեանքը տասն և վեց պարէ ի վեր աւելի կարճացած է քան երբէք, և այս արտադրութեան բուն պատճառը իս-կապէս ցոփ, շուայտ, մոլի ու ճոխ կեն-ցաղավարութիւնն է, զոր նախապետական խստամբեր, պարզ ու մաքուր կեանքին հլու աշակերտներն ըլլալով միայն կարելի է դարմանել:

Բարեկենդանի բոլոր անկենդան լըկ-տութիւնները անցան... Հոգեւոր մար-դը մարմնական անհամար զեխութիւններու ընթաց ընկճուած հնչեցումով կը հեծէ: Խոր-հուրդներու հրքէհ կայ մտքին մէջ, և հոգեկան մտածումները աննիւթ մնունդ-ներու կը կարծուին: Յուզուած, անմիւ-թար ու գեղաշող հոգիներուն պատեհ ժա-մանակաշրջանն է Մեծ Պահքը: Ուրեմն, մտեցի՛ր. ո՛վ իրամտաները փլախակե-րու վերամոլը երեքամիտ ու անմիթթար հո-գի, մտեցի՛ր Մեծ Պահքին, և անոր լա-զող հոգմանոյն տակ հրահանգէ՛ հոգեւոր խոկմանցը անմայրածիր թոխները: յանձ-նապատան մի՛ ըլլար, և մարմնաւոր կեանք-քին յիմար ու զնապարտ հանդիմանողը քայքայելէ զընդացի՛ր հոգեւոր տանդ հի-մերը քր յաւիտենականութեան անասան գեանին վրայ հաստատուած են յաւիտենա-կան բերկուտիլի աւետիսը ձայնող երկնա-առք խօսքովը: Խեղճուկ ու սահմանա-փակ գանկիդ մէջ Անքնեկին քննադա-

մի անգամ էլ զեզ հայրենցիլ, էն էլ արբածս ժամանակը: Ինչի էտէց շուտով հաւատարիս կեդար: Բաս նրանք ինչպէ՛ս տանում էին: Ժողովականներն ամէնքը միասին սկսեցին հրեւրալ ու ծիծաղել այս համարակի եւ ար-դար զայրոյթով ի խօսքերի վրայ: Իսկ Քոյոյ վարժապետը ծանրաբայ զուրս ելաւ առաջնոր-դարանից, որպէս յաղթանակը տարող դատա-պարտաւի՛րայց եւ այնպէ՛ս արգիւնցին նրան ուսուցչական պաշտօնը վարելուց, որպէս հայ-նոյրդի եւ արեւցողի: Զմեռն էր, թ. հնց ճոխ տան ննջեցեալ-ների հոգու համար հոգեճշ էին պատրաստել, ուր հրաւիրուել էր եւ առաջնորդը: պատահա-բար՝ որպէս զրացի եւ մտերմագոյն բարեկամ-ներից մինը, ներկայ էր եւ Քոյոյ վարժապե-տը: որը հակառակ իր հանապազօրեայ զուար-ճախօտութեանց, լուս էր եւ տխուր, որքան ստրկեցին նրան, որ խախտ, երբէք բերան չը բացեց խօսելու: « Սուրբ նշանայ բանալիները զրէք, որ խօսի », ասում էր Սրբազանը, ա-նել էր կամենում թէ՛ գինի տուէք, որ խօսի-բայց հակառակ այնքան խմելուց՝ դարձեալ չէր ուզում խօսիլ Քոյոյը: դրովհետեւ նորս սովորութիւնն այնպէս էր, եթէ մի անախորժ անձնաւորութիւն գտնուէր որ եւ իցէ ժողո-վում, չէր խօսի:

(Շարունակելի) Ա.ԱՍԵԱՂՈՒԹ

Յ. ՓԷՄՊԵՃԵԱՆԻ ԸՆԿ.

Գ.Ա.Ն.Ի.Բ.Ի. (ԵԳԻՊՏՈՍ)

391

ԱՐՄԱՆՈՍ

ՄԵԾ ԳՈՐԾԱՐԱՆ

ԱՐԵՎԻԿԱՆ ԻՄՍԻՆՏԵՆՏՈՒ ԵՒ ԵԳԻՊՏԱԿԱՆ ՍԻՎԻԼԻՆՏԵՆՏՈՒ
Աստիճային պատասխանատու մեղաքննիչ սիվիլներ

ԳՈՐԾԱՐԱՆ ԵՒ ԳԼԽԱՊԻ ՄԻՋԻՆՏԵՆՏՈՒ
Հնարակային Հասցիք — ՓԷՄՊԵՃԵԱՆԻ ԸՆԿ. ԲԵՆԻՍԵՆՆԻ ԹԻՒ 689 :

ՀԻՆ ԶԱՊԻՑԵՒԻ ԴԻՄՈՍ
Նամակառույթ ԹԻՒ 129

տեղում մի՛ ելլեր, և մարդկային գաճաճ գիտությունը սեղմ չըլլա՞ց՞ մէջ չպարփակուող աստուածային խորհուրդները մի՛ սրբապղծեր անձուկ ու պղտոր մտքիդ եսահաճ ու անձնափաղաքը շատ անհարկաբարձր Գապանձէ՛, ո՛վ մահկանացու, գաղտնիքները քննող ու յաւիտեանակամութիւնը ձեռքին մէջ ծրարող Անձանին, կենաց Աղբիւրին առջև, որոյ հրափառ աչքին թուշող կայծը, արևը, երկնակամարը հրգեհնեց լուսասփիւռ ճառագայթներով: Արտասուելիչ չի՞ գար, նայելով ցրտաղէմ լուսնին, որ աշխարհի ստուերոտ ճակտին կախած՝ սառած արցունքն է՛ Արարչին, արդիւնք՝ Անոր մարդկութեան տխուր ապագային նախատեսող Հոգւոյն աղքեցութեամբ բաշխուող խանդակաթ սրտին: Սրբագործէ՛ այս սուրբ օրերուն մէջ սրբագոյն յեշտատկները Ամենասուրբին: ուխտագրութ ըլլալէ գաղբիւր, ո՛վ երկմտ ու մեղապարտ մարդ և ապաշխարութեամբ ծովապահութեամբ ու աղօթքով փնտռէ՛ կեանքի ճամբան, որ խաչին ճանբան է այն, Գրիստոսի արեամբ օծուած ուղին, որուն մէջէն անընդհատ ընթանալով միայն կարելի պիտի ըլլայ գեղազարդել ու ազնուացնել մարդուն մրտ ու դժուած նըկարագիրը:

Մէկ խօսքով, պահքը օգտակար ու նուիրական հաստատութիւն մ'է, դառն փորձութիւններու հանգէպ ամրակուռ ամբողջ մը: Եթէ թերահաւատ ես, ճաշակէ՛, և տես, ինչու որ քաղցր է պահքը: հողին կը նորոգէ անիկայ, երևակայութիւնը արէ և մտածումները հազելէն մաքուր սրտունդներով կը պարարտացնէ:

4 Մարտ, 1903

ԳԱՀԻՐԷ Կ. Գ. ՈՒՋՈՒՆԵԱՆ

ԼԵՒՈՆ ՊԵՑ ԵՄԿՈՒՅԵԱՆ

Լ'Արմէնիի Մարտ ամսաթուին մէջ հետեւեալը կը կարգանք:

«Բանի մը տարի կայ, Բարիզ հաստատուած հայ հայրենասէր մը՝ Լեւոն պէյ Յակոբեան, որդի հանգուցեալ թագաւոր բաշա Յակոբեանի, Հայ ազգին նուէր կ'ընէր 90,000 ֆրանք, որ պահեստի դրած էր Բարիզի երեք հայ երեւելիներու քով:»

«Հաճոյքով կ'իմանանք թէ՛ կը գրէ Լ'Արմէնի՛ ազգին շահուն համար վեհանաճն նուիրատուն վերջնականապէս որոշած է արդ այդ գումարին գործադրութեան նըպատակը, որ այսօր իր սովորներով 100,000 կանցնի:»

Կանոթ. — Լ'Արմէնիի Պատ. Խըժ. բազումները իր այս ծանուցման երեք կողմերն ալ բաց կը թողու: Նախ՝ թէ այդ գումարը ընդունող Բարիզեանի երեք երեւելիներու անունները որոնք են. երկրորդ՝ ինչո՞ւ վերադրեալ գումարը չ'երեց երեւելեաց, յաճձնունչո՞ւ ատեն, անոր գործադրութեան նպատակը որոշուած չէ. և երրորդ՝ եթէ սոյն որոշուած է այն, ինչո՞ւ յստակօրէն չ'բացատրէր մեզի Լ'Արմէնի:

ՆԱՄՈՒԿԱՏՈՒՓ
Պէրպէս Գ. Ն. — Ձեր շրկած ծրարը չ'ուզեցինք ստանալ, որովհետեւ ծրարը իր մէջ նամակ մը պարունակած ըլլալուն համար բռնի վարչութիւնը անոր արժէքէն ալ բարձր վճարում (փախ) մը նշանակած էր:

Եթէ մինչև ցարդ պատահած չէր Ձեր այս կարգի իրողութիւն մը, կրնաք Ձեր ստացած փորձառութեանց շարքին վերայ աւելցնել այս ևս:

Ա.Ջ.Գ.Ա.ՅԻՆ ԼՈՒՐԵՒԻ

Ս. ԱՌԱՋՆՈՐԴԸ

Գեր. Առաջնորդը անցեալ շաբթու Ա. զէքսանդրիա մեկնեցաւ ինչ ինչ առկալ մնացած խնդիրներու կարգադրման համար: Կը յուսանք թէ Ն. Գերապատուութեան այս այցելութիւնը՝ իսպառ վերջ մը կրնայ դնել այն ամէն յուշումներուն որոնք երկուքէ աւելի տարիներէ հետէ վեր ի վայր կը ընթէին Աղբիւրներէ հայերուն խաղաղութիւնը:

Առիթն է ըսել նորին Գերապատուութեան թէ՛ ո՛ր է ինչդիր իրեն ներկայանալու առթիւ՝ մինչև որ ողիւր եւ կտրուկ ընթացք մը չ'ընէ, կարելի չպիտի ըլլայ փափաքելի եղբակցացութիւնը ձեռք բերել: մենք այս խորհուրդը — որչափ ալ սմանց կողմէ յանդգնութիւն նկատուի այն — տուած ենք Ն. Գերապատուութեան, առանձին տեսակցութեանց ժամանակ ալ:

ԱՊԱՀՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԱՐԺԷՔԸ

ՄԻՋՈՒԱԼ ԱՍՅՑ

Ստորե կը հրատարակենք յետագայ նամակը, զոր Այրի Տիկին Ա. Ղ. Ատրունի ուղղած է վերջերս ՄԻՋՈՒԱԼ ԱՍՅՑԻ, կեանքի Ապահովագրական Ընկերութեան Եղբայրութիւնը: Գործակալութեան ինչպէս կը յիշուի Տիար Դազարոս Ատրունի իր մահուանէն շատ քիչ առաջ ապահովագրուած էր յիշեալ ընկերութեան 500 ոսկիի համար:

Տիար

Ստացանք Ձեր երկու չէքերը Գրէտի Լիօնէի վրայ, մին 150 և միւր 350 ոսկիի փոխարէն, զոր հաճած էր յանձնել մեզի: այն գումարը կը ներկայացնէ թիւ 1,171,270 քոչիսին փոխարէնքը, 500, որով իր կեանքը ապահովագրած էր ոչբացեալ Դազարոս Ատրունի, ի նպատակ մեզի: Այս գումարը իր մեզի կը վճարուի անանկ ատեն մը որ շատ պէտք ունէինք, ինչ որ անգամ մը ևս կ'ապացուցանէ թէ կեանքի ապահովագրութիւնը որքան թանկագին է:

Ենթադրեալ ենք Ձեր մասնաւորապէս այն փութկոտութեան համար զոր ցոյց տուիք այս պարագային մէջ, այնքան վըլտատիթ մօր մը և այլի մը համար, որ կը զրկուին յանկարծ իրենց միակ նեցուկէն: չի մոռնանք աւելցնել ալ թէ այս ապահովագրութիւնը տարուան մը տեղորոշութիւնը ունեցած է, որով հազիւ բրիժ մը վճարուած էր արգէն:

Նոյնպէս մեր շնորհակալիքը կը յայտնենք Տիար Ա. Բալլիի, Ձեր գործակալը Աղէքսանդրիոյ, այն ծանօթութեանց համար, զոր տուաւ արագ կարգադրութեան նպատակով հարկաւոր ձեւակերպութեանց մասին:

Ընդունեցէք և ան. ԱՐՄ. Կ. ՂԱԶԱՐՈՍ

Ա. ՅԵՏԱՆԵԱՆ ԹԻԱՊԱՐՏԸ

Սոյն հետաքրքրատի իրավէպի առաջին մասը, որ 162 էջերէ կը բաղկանայ, Վառնայի Իրաւունքի լրագրի տպարանէն հրատարակուած է և կը վաճառուի հոս, ի Գահիրէ, Տիար Կ. Երզնկացեանի քով ի Եարա Ապտ — իւլ աղիլ:

Գիշ ատենէն երկրորդ մասը ևս հըրապարակ պիտի ելլէ:

ԼՍՑ ԵՐԱՇԵՐՑՑ

Պոլսոյ ծանօթ երաժիշտներէն Յով. հաննէս Շաքարեան, այս անգամ Ապտ—էլ Ազիլ փողոց, Երիթ բաշայի պարտիզին ճիշտ դիմացի տունը հաստատուած ըլլալով, կուսուցանէ նոր մեթոտի վրայ լուծակի և դաշնակի դասեր:

Գինեք խեստ դիւրամտելի ըլլալով հանդերձ, մասնաւոր խնամք պիտի տարուի, արհեստը դիւրուսոյց ու արագ եղանակաւ մը աւանդուելու:

Վերոյիշեալ երկու նուագարաններէ տարբեր գործիքներու փոփոխ ունեցողներն ալ պիտի կարենան դոհացում գտնել:

ՏԵՂԱԿԱՆ ԼՈՒՐԵՒ

Բ. ԽՏԻՎԸ

Ն. Բ. Խտիվը անցեալ շաբթու մէջ հեռագիր մը ուղղեց Գերմանիոյ Կիլեով կայսեր, որով իր սրտագին շնորհաւորութիւնները կը յայտնէր Գահաճառանց իշխանին եւ իր եղբոր Եղբայրոս ժամանելուն առթիւ:

Կիլեով կայսր պատասխանեց նորին բարձրութեան իր շնորհակալիքն յայտնելով եղած սիրալիւր ընդունելութեանց համար: ԲՈՐԹՈՒԿԱԼԻ ԹԱԳՈՒՀԻՆ

Նա Վեհփառութիւն Ամէլիա Թագուհին, մինչև ներկայ ամսոյ վերջ եղիպտոս պիտի մնայ, տեղական թերթերու տուած տեղեկութեանց նայելով:

Ն. Վեհ. Բորթուկալի Ամէլիա Թագուհուն ժամանման առթիւ, Ն. Բ. Խտիվը հրամայած է որ մասնաւոր կառավարման մը տրամադրելի ըլլայ Ն. Վեհփառութեան եւ իր հետեւորդներուն համար, եւ պալատական կառքեր նոյնպէս տրամադրելի ըլլան անոնց:

Սալուա օթէլի երկուսն ալ յանձնեցին եւ 10 սենեակներ ալ տրամադրուած են արքայական հիւրերուն:

ԻՇԽԱՆ ԷՅԹԷԼ

Գերմանիոյ կայսեր կրտսեր որդի իշխան Էյթէլ, Սալուայ օթէլին մէջ անկողնոյ կը ծառայէր: Իր վիճակը Բաւական ծանր էր, բայց անցեալ օր զգալի փոփոխութիւններ կրած է: Երիտասարդ իշխանը կը խնամուի Տր. Վիտանի կողմէ:

Կիլեով կայսր օրը երկու անգամ հեռագրաւ տեղեկութիւն կը խնդրէր իր զաւակին առողջական վիճակին վրայ: Իսկ զահաճառանց իշխանը — բնականաբար ոչ անտարբեր իր կրտսեր եղբոր հիւանդութեան հանգէպ — վերին Եղիպտոսի հնութիւնները կ'այցելէր, որոց մէջ նշանակելի տեղեր կը գրանեն հին թագաւորաց գերեզմանները:»

Պ. ԳՐԻՍՏՈՒՄ

Ն. Բարձրութիւն Խտիվը Յունական դեսպան Պ. Գրիբարիսին ողջութի հասցկերոյթ մը պիտի տայ Ապտինի պալատին մէջ: Քառասուն հրաբրեաններ ներկայ պիտի գտնուին հասցկերոյթին:

ՉԻՑԻԷԻ ՊԱՌԱՎԸ

Հանրային պարտուց վարուցութեան կողմէ Զիֆթէի պառամներուն շինութեան համար սահմանուած 686000 եղիպտական ոսկիէն 450000 միայն ծախսուած է եւ ինչպէս գիտենք այս բաւական խնայողական գումարով փակոցները աւարտած էր, եւ բացումն ալ արդէն տեղի ունեցաւ:

ՀԱՇԻԾ

Ոստիկանութիւնը անցեալ ուրբաթ օր Գահիրէի կայսրապետին մէջ Յոյն մը ձերբակալեց, որուն վրայ սուպրակ մը հաշիշ գտնուեցաւ 22 քիլոկրամ ծանրութեամբ:

Հ Ե Ռ Ա Գ Ի Ր Ն Ե Ր

(Աժանս Հաւաս)

Պէլլուս 12 Մարտ. — Թուսիոյ կառավարութիւնը քաւր միլիոն ֆարթը անուրած է Սերպիային:

Բարիզ 13 Մարտ. — Ետրակուսական դանիշը. Պասերագական նախարար գործարար Անտէն Կուսիլեց, զորսց մէջ առողջապահական վիճակին բարելաւարութիւնը ուսումնասիրելու համար:

Հալլը 13 Մարտ. — Նաւախյոյսերու աշխատանքները գործարար յրիւն:

Բուսպըր (Բորսուպ) 15 Մարտ. — Բնակիչ մեծելով վնասել քաղաքը, ծանր անկարգութիւն ծագեցաւ:

Ամբոսիլ և զինուորաց միջև սերի ունեցած ընդհարման հետեւեալ տեղի հոգի սպանուեցան և բարձրաբար անձինք վիրաւորուեցան:

(Աժանս Ռիթեր)

Լիզպոն 12 Մարտ. — Կը ծանուցուի թէ Երուսղ քաղաքը Ապրիլ 3 ին ևս պիտի հասնի և յոս օր պիտի մնայ:

Լոնտը 13 Մարտ. — Հասարակաց խորհրդարանը 53 ի դեմ 202 մայնոյց, 647,000 ոսկիի վարկ ֆուտարից գիւնուողական, ծախսոց համար:

Վիեննա 13 Մարտ. — Աւստրիական պատերազմաւարտ քաճակուտ մը Մարտ ամսոյ վերջերս Լըյվի (Արելի) պիտի այցելէ:

Մալթա 15 Մարտ. — Փոկօթի դուխն և դիտուիլին հոս հասաւ:

Բերպոլդ 15 Մարտ. — Ներքին գործոց նախարարին նախագահութեամբ կազմուած յանձնաժողովը, նախագահութեամբ վարչութեան մէջ մտնուելիք բարեկարգմանց աշխատանքներ սկսեց:

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԻ ՎԵՋԻՆ ԵՐԱՐԱՆ

Ամերիկայ տպագրուած սոյն երգանքը որ 600 մեծագիր էջերէ կը բաղկանայ, ժողովրդեան դիւրամտելի ըլլալու համար, յետ այսու փոխանակ 7 ի 5 ֆրանցի պիտի վաճառուի:

Կենդ փափաքողները կրնան դիմել ի Գահիրէ Տիար Գ. Գազանճեանի, նպարտաճառ Ապտին:

Աղէքսանդրիա Մ. Փանոս Մարիկեանի՝ Սրճարանապետի Բաթիք բաշա շարչի, և Արշալոյս յի խմբագրութեան:

ՄԱՍՆԱՒՈՐ ՈՒՍՈՒՑԻԾ

Հայերէնի, Ֆրանսերէնի և տոմարակալութեան, շատ չափաւոր գիներով և զիւրի մէջ թողնելով:

Գիմէլ և Արշալոյս յի Խմբագրութեան:

ԴՐԱՄԻ ՊԵՏԻԸ ԿԱՅ

Մեր չ'վճարող բաժանորդներէն կը խնդրենք որ իրենց պարտքը փութացնեն և առանձին նամակներ գրելու չ'ստիպեն մեզ:

Հ Ի Է Ց Բ Ա Ր Ե Գ Ո Ր Ե Ա Կ Ա Ն

ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ՎԻՃԱԿԱԶԱՆՈՒԹԻՒՆԸ
ԿԻՐԱԿԻ 15 ՄԱՐՏ 1903

5608	7175	10273	4489	5902	40
768	1091	1467	1509	1580	2481
2638	3125	3284	3734	3982	5265
5541	6359	6764	6800	7662	7885
8070	8154	8582	9580	10762	11097
	11489	11743	11807		

